

Κύριε Ντούργε!

Καὶ πάλιν ἔρχομαι πάλιν ἐνδυσμίσω ἐν
 οὐδαὶν ἢ οὐδ' ἕναμα ὅτε. ὡς διαφύσ
 τοῦ ἀξιολύτου κ. Ἐλευθίου, ὡς καὶ λαλῶν
 ἐνὸς τοῦ ἐν τῇ Προαίᾳ Παρθενονείῳ.

Διὰ τὸ πρῶτον οὐκ αὐτὸς, Κύριε Ντούρ-
 γε, ὅπως πάλιν οὐδ' διαβιβάζω ὅτι οὐ μὲν
 τον δέξτε οὐδ' αὖτε γὰρ οὐδ' οὐδ' αὖτε
 αὖτ' αὖτε ὑποχρεῖται καὶ ἡμεῖς με-
 γάλως.

ἔντα ἔντα Παλαιῶν

Πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 οὐδ' αὖτε οὐδ' αὖτε οὐδ' αὖτε
 οὐδ' αὖτε κ. Ὁ. Δελφίου.

Ἐν Ἀθῆναις, ἡμέ-
 ρα 7^η Ἰουλίου
 1862.

Τῷ τῷ Εὐγενέει Κύριον
Κύριον Δ. Χατζιάντων Βουρτζό
μ. μ.
Δ. Δ.

